

Négy évtized Egerben

Kis kölyökként nyílt rá szemem
Hogy betöltse lélekterem –
Negyven évem int Egernek
Megmaradtam integernek

Emlékterek csöndje

Lombosodik lelkelem csöndje
Fogyton-fogy az út göröngye
Homokórában a szemek
Peregnek az emlékterek

Benned élnek

– *Szeretteimre gondolva* –

Időromok emlékterek
Benned élnek kísértének
Nappal futsz de jön az álom
Tanakodhatsz a halálon

Nekünk adtad

– *In honorem Lisztóczy László* –

Midőn Isten ölébe vett
Adott neked két életet
Nekünk adtad az egyiket
Kettő közül a szebbiket